

[Finansministeren]

forskningsudgifter fra for virksomhederne, og vi kan forhåbentlig finde andre løsninger. Regeringen vil naturligvis her, også når det drejer sig direkte om skattemæssige områder, tage en drøftelse med skattereformpartierne i begyndelsen af det nye år for at se, hvad der er af muligheder for på den måde at give yderligere incitamentter til en udvikling på disse områder.

Så meget om den økonomiske udvikling.

Det er jo ikke overraskende, at andre ordførere end hr. Svend Auken – det gælder fru Ingerlise Koefoed, og det gælder også hr. Albrechtsen – har søgt at spinde en ende over spørgsmålet om skel mellem grupperne i samfundet. Jeg synes, der er grund til at gøre det meget klart endnu en gang, at et væsentligt mål med den økonomiske genopretningspolitik har været og er at redde velfærdssamfundet, og det er det, der er sket. Det nytter ikke, at hr. Svend Auken sukker, for det er jo det, der er sket. Jeg har ikke lovet hr. Svend Auken, men jeg er meget indstillet på, at vi ikke skal blive ved med at diskutere situationen tilbage i 1982, så jeg skal slet ikke minde om det store underskud, der var optræk til på det tidspunkt, men det, der er kendsgerningen, er, at underskuddene er væk, og samtidig har vi fastholdt velfærdssamfundet og givet det en mængde forbedringer.

Det er der en del, ikke mindst regeringspartiernes ordførere, men også hr. Bilgrav-Nielsen, der har kommenteret i dag, og jeg vil for en ordens skyld, fordi dette er en vigtig debat, trække nogle enkelte punkter op.

Ser vi f.eks. på forholdene for de ældre i samfundet, er der gennemført en delpensjonsordning, der er for nylig lagt et forslag frem til løsning af pensionisternes samspilsproblemer, og der er lagt et forslag frem om nye ældreboliger, i det hele taget en helt ny ældrepolitik, som giver en højere grad af frihed og selvstændighed for de ældre. Det er meget væsentlige initiativer i kølvandet på dem, som er gennemført i de foregående år. Jeg vil slet ikke gå tilbage og opremse alt, hvad der er gennemført gennem årene, men dette er det nye, det er det, der giver en situation for vore pensionister, som siger sparto til, hvad man har set før, både hvad angår det økonomiske, og hvad angår det miljø, som pensionisterne skal leve i.

Ser vi så på børnene, er der som bekendt gennemført en børneydelse. Der er også i samarbejde med Det Radikale Venstre gennemført en udvidelse af barselorloven, og ser vi f.eks. på statistikken for daginstitutionsområdet, har der aldrig været så høj en dækningsgrad med hensyn til institutionspladser, som vi har det i 1986. Der har været en vækst af betydeligt omfang gennem de senere år.

Socialministeren har derudover i dag fået sit kontanthjælpsforslag igennem, således at der bliver forbedrede regler på bistandslovsområdet, og i dag er karensdagen blevet ophævet med virkning fra 1. januar 1987. Derfor må jeg sige, at det er hult, når Socialdemokratiet og andre bliver ved med at tale om en asocial politik.

Jeg ved godt, at der er ét område, som man stadig væk hæfter sig meget ved, og det er dagpengedeviklingen. Men det er jo ikke en helt rimelig argumentation, man fører.

Det er rigtigt, at dagpengenes maksimum har været fastfrosset indtil for et halvt år siden. Det, man glemmer, er, at den del af dagpengemodtagerne, som får de laveste beløb, og som derfor ikke støder mod loftet, ikke er ramt af nedskæringerne. Det er loftet, der er fastfrosset, så det er godt og vel halvdelen af dagpengemodtagerne, som støder mod loftet på nuværende tidspunkt, men det er de bedst stillede af dagpengemodtagerne, medens de dårligst stillede ikke er berørt af nedskæringerne. Derfor er angrebet på det område heller ikke berettiget.

Jeg vil gerne afslutningsvis om den sociale del sige, at med de ting, der er gennemført, med de ting, der foreligger lovforslag om her i Folketinget nu, og med de ting, der er indbygget i finanslovsforslaget, er der faktisk gennemført flere forbedringer i den korte periode, end vi har set tilbage i tiden. Det er jo sandheden. Jeg ved godt, at hr. Erik B. Smith ikke kan lide at høre det, og om debatten om Erik Jørgen Hansens undersøgelse vil jeg kun sige, at der er jo ingen, der har hævdet, at al fattigdom er afskaffet. Det, som jeg betragter som den meget vigtige konklusion af denne rapport, er, at afstanden ikke er blevet større gennem de seneste 10 år. Det er det, der er det afgørende.

Der har været et problem for særlige grupper i dette samfund, det er der også i dag, og det vil der desværre nok fortsat være en ræk-